בש"פ 3489/17 – חייו מחפוז נ' מדינת ישראל

בש"פ 3489/17 - חייו מחפוז נ' מדינת ישראלעליון
בש"פ 3489/17
חייו מחפוז
נ ג ד
מדינת ישראל
בבית המשפט העליון
[10.05.2017]
כבוד השופטת ד' ברק-ארז
ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 29.3.2017 במ"ת 39198-03-17 שניתנה על-ידי כבוד השופטת נ' בן אור
בשם העורר - עו"ד מוחמד ח'לאילה
בשם המשיבה - עו"ד איתמר גלבפיש
תאריך הישיבה: ה' באייר התשע"ז (1.5.2017)
החלטה
1. בפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 29.3.2017 (מ"ת 39198-03-17, השופטת נ' בן אור). בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.
כתב האישום וההליכים עד כה

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

2. ביום 19.3.2017 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירות הקשורות באירוע של נהיגה פרועה. על-פי האמור בכתב האישום, ביום 14.3.2017 בסמוך לשעה 10:25 נהג העורר בירושלים ללא רישיון נהיגה וללא רישיון רכב. באותה עת הבחין השוטר וצ'יסלב קיסליוב (להלן: השוטר סלבה) ברכב שבו נהג העורר וביקש סיוע בעצירתו משוטר נוסף, אליהו אברהם (להלן: השוטר אלי), שרכב על קטנוע משטרתי. השוטר אלי הגיע אל רכבו של העורר וסימן לו לפתוח חלון, תוך שהוא צופר לו ועושה שימוש בסימון אורות משטרתי. בהגיעם לרמזור אדום הזדהה השוטר אלי בפני העורר כאיש משטרה והורה לו לעצור אחרי הרמזור. העורר הביע הסכמה לכך אך לבסוף לא עצר. כך אירע גם בצומת הבא. בהמשך, השוטר אלי עקף את העורר ועצר לפניו, בעוד השוטר סלבה עוצר מאחוריו. השניים ניגשו אל העורר ודרשו ממנו להציג בפניהם רישיון נהיגה ורישיון רכב. העורר מסר לשוטר סלבה רישיון רכב שפג תוקפו ואמר כי אין ברשותו רישיון נהיגה או תעודה מזהה אחרת. בדיקת מסוף העלתה כי הרכב שבו נהג העורר הורד בעבר מהכביש על-ידי קצין משטרה. בשלב זה הורה השוטר סלבה לעורר להתקדם לחניון בהמשך הרחוב, אך העורר סטה שמאלה ופתח בנסיעה מהירה כך שכמעט פגע בשוטר אלי. על-פי הנטען, העורר המשיך בנסיעה פרועה בצורה המסכנת עוברי אורח בו בזמן שהשוטרים דולקים אחריו. בהמשך העורר אף פגע בניידת המשטרה מספר פעמים תוך כדי נסיעה.

3. כשהגיע העורר לאזור עיסאוויה הפסיקו השוטרים את המרדף והמשיכו בו שוטרי משמר הגבול. העורר לא נענה גם להוראותיהם של שוטרי משמר הגבול שקראו לו לעצור, ואף פגע בשוטר ראמז עראם (להלן: השוטר ראמז) אגב ניסיון ההימלטות שלו בתוך הכפר. בשלב מסוים נטש העורר את הרכב והחל להימלט בריצה תוך שהשוטר ראמז רודף אחריו וצועק לו לעצור. השוטר ראמז הדביק את העורר ותפס אותו, אלא שזה השתולל ותקף את השוטר ראמז בדחיפות ואגרופים. לבסוף, השוטר ראמז הצליח לאזוק את העורר רק לאחר שימוש בגז פלפל וטייזר.

4. בשל מעשים אלה יוחסו לעורר עבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין; נהיגה ברכב מנועי ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; ונהיגה ללא רישיון רכב לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד העורר הוגשה גם בקשה לעוצרו עד תום ההליכים.

5. ביום 29.3.2017 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד תום ההליכים. בית המשפט המחוזי קבע כי קיימות ראיות לכאורה כנגד העורר, ובכלל זה הודעות השוטרים שהיו מעורבים באירוע, העובדה שהעורר נהג ללא רישיון נהיגה וללא רישיון רכב והעובדה שלא ציית להוראות השוטרים לעצור בחלק הראשון של האירוע. כמו כן, נקבע כי הסתירות לכאורה שעליהן הצביע בא-כוח העורר בהודעות השוטרים אינן יורדות לשורש העניין. בית המשפט המחוזי הוסיף וציין כי לחובת העורר עומדות 17 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו ובעבירות סמים ורכוש, שבעטיין אף ריצה עונשי מאסר בפועל. בהמשך לכך נקבע כי "התמונה המצטיירת מן המכלול היא תמונה קשה של אדם שהחוק אינו מהווה עבורו מעצור", וכן כי התנהגותו של העורר במהלך האירוע מלמדת על "סיכון מידי ועל חשש שלא ניתן ליתן בו אמון".

הערר

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

6. בעיקרו של דבר, העורר טוען כי התשתית הראייתית הקיימת נגדו אינה מספיקה כדי להביא להרשעתו, וכן כי לא מתקיימת עילת מעצר בענייננו. באופן ספציפי יותר, העורר טוען כי שגה בית המשפט המחוזי בכך שלא נתן את המשקל הראוי לסתירות שעליהן הצביע בין הודעותיהם של השוטר סלבה והשוטר אלי, וכך גם לסתירות לכאורה בין הודעותיהם ודיווחיהם של שוטרי משמר הגבול המעורבים באירוע. כמו כן, העורר טוען כי הודעתו של השוטר סלבה אינה עולה בקנה אחד עם הסרטון שמתעד קטע קצר מהמרדף בין השוטרים לעורר, קטע שהוצג אף במהלך הדיון שהתקיים בפני. בנוסף, העורר טוען כי טרם הועברו אליו ההקלטות ממוקד 100, להבדיל מן הדיווחים שהועלו על הכתב.

7. העורר מוסיף וטוען כי יש להורות על שחרורו לחלופת מעצר, וכן כי שגה בית המשפט המחוזי בקבעו שאין להורות על עריכת תסקיר מעצר בענייננו. בהקשר זה, נטען כי הקביעה שאין מקום לערוך תסקיר מעצר צריכה להישמר למקרים חריגים, וכן כי חלופת מעצר בפיקוח הדוק או אף מעצר בפיקוח אלקטרוני יכולים לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר. כמו כן, העורר טוען כי שגה בית המשפט המחוזי כשנתן משקל רב לעברו הפלילי של העורר, אף-על-פי שמדובר בעבירות ישנות, שרובן נוגע לשימוש בסמים. בהקשר זה, צוין כי העורר נמצא בטיפול גמילה במהלך ארבע השנים האחרונות. בנוסף, העורר מצביע על מקרים שבהם אושרה חלופת מעצר בנסיבות חמורות משלו.

8. בפתח הדיון שהתקיים בפני ביום 1.5.2017 טען בא-כוח המדינה כי ההקלטות ממוקד 100 לא הועברו לידי העורר בשל אי-הבנה באשר לכך שהוא מעוניין עדיין לקבלן. לגופם של דברים, בא-כוח המדינה טען כי דין הערר להידחות. באשר לראיות לכאורה בעניינו של העורר - בא-כוח המדינה הצביע על כך שהעורר הודה כי הוא ברח במהירות מהשוטרים, וכן טען כי אין מחלוקת על כך שנהג ללא רישיון ברכב מושבת, ולכך שהתבצע מרדף אחריו בתוך עיסאוויה. כמו כן, בא-כוח המדינה טען כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהעורר נסע במהירות של 130 קמ"ש, וכן כי תקף את השוטרים שניסו לאזוק אותו. בא-כוח המדינה הוסיף וטען כי אין להורות על שחרור העורר לחלופת מעצר לנוכח עברו הפלילי המכביד.

דיון והכרעה

9. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים אני סבורה שדין הערר להידחות.

10. בעיקרו של דבר, אני סבורה כי בחינת הראיות מלמדת כי יש בסיס לקביעה שקיימות ראיות לכאורה לאמור בכתב האישום. כפי שציין בא-כוח המדינה, די אף בראיות שאינן שנויות במחלוקת, ובכלל זה המרדף שהתנהל אחר העורר ונהיגתו ללא רישיון ברכב מושבת, כדי להעיד על התנהגותו פורצת הגבולות של העורר ועל המסוכנות הנשקפת ממנו (ראו למשל: בש"פ 3432/14 מוגאהד נ' מדינת ישראל, פסקה 21 (21.5.2014)). דברים אלה מקבלים משנה תוקף בשים לב לעברו הפלילי המכביד והרלוונטי של העורר (ראו למשל: בש"פ 1753/07 אבו רקייה נ' מדינת ישראל (19.3.2007)). בהתחשב בכל אלה אף לא מצאתי מקום לשחרר את העורר לחלופת מעצר.

11. בשולי הדברים יצוין, ללא קשר לדיון בערר, כי יש להניח שההקלטות ממוקד 100 יועברו לידי בא-כוחו של העורר.

12. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ד באייר התשע"ז (10.5.2017).

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©